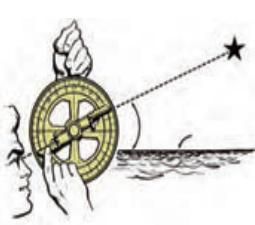

فصل دهم: نگاهی به فضا

الف - دوران زمین مرکزی: در حدود ۱۵۰ سال پس از میلاد، بطلمیوس، بیان کرد که زمین در مرکز عالم، واقع شده است و خورشید و بقیه سیارات منظومه شمسی در حال چرخش به دور زمین بودند. خواجه نصیرالدین طوسی در قرن هفتم این نظریه را مردود اعلام کرد.

ب - دوران خورشید مرکزی: در سال ۱۵۴۳ میلادی، نیکلاس کوپرنيک، بیان کرد که خورشید در مرکز منظومه شمسی، واقع شده است و سیارات در مسیر دایره‌ای به دور خورشید در حال چرخش هستند.

پ - دوران کهکشانی: در سال ۱۶۱۰ میلادی، گالیله با اختراع تلسکوپ یافته‌های کوپرنيک و کپلر را از طریق روش علمی، تأیید کرد و مطالعات خود را به صورت علمی و منسجم از منظومه شمسی به فضاهای کهکشانی، گسترش داد. به همین دلیل از قرن هجدهم

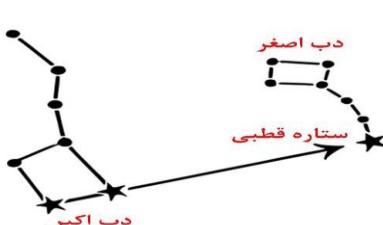
میلادی تاکنون را دوران کهکشانی، نامگذاری کرده اند. منجمان ایرانی و مسلمان مانند خواجه نصیر الدین طوسی، غیاث الدین جمشید کاشانی و... با ساخت ابزار نجومی، مانند اسٹرالاب و احداث رصدخانه و ارائه جداول دقیق نجومی، پیش‌بینی کسوف و خسوف و... کمک زیادی به توسعه علم نجوم نمودند. آنها از اسٹرالاب برای تعیین زاویه ارتفاع ستارگان، موقعیت ستاره‌ها، سیارات، ماه و خورشید در زمانهای مختلف سال و سایر مطالعات نجومی استفاده می‌نمودند.

کهکشان: مجموعه‌ای عظیم از میلیاردها ستاره، سیاره، گازها، گردوبغار و فضای بین ستاره‌ای است که تحت تأثیر نیروی جاذبه گرانشی متقابل، در کنار هم، جمع شده اند. جهان هستی (کیهان) خود از میلیاردها کهکشان تشکیل شده است. **کهکشان ما (راه شیری)**، کهکشان مارپیچ و چرخانی است که ۱۰۰ هزار سال نوری پهنا دارد و ضخامت آن دو هزار سال نوری است. ستاره‌های پیر در مرکز کهکشان و ستاره‌های جوان در بازو‌ها هستند. منظومه شمسی هم در یکی از بازو‌ها قرار گرفته است.

ستارگان: ستاره‌ها، اجرامی هستند که نور و گرما تولید می‌کنند. بر اثر فعالیت‌های هم جوشی هسته‌ای (فوزیون)، اتم‌های سبک مانند هیدروژن به اتم‌های سنگین‌تر مانند هلیم تبدیل شده و مقداری بسیار کمی از جرم به انرژی بسیار زیادی تبدیل می‌شود. چون ستاره‌ها از ما فاصله زیادی دارند، همه رابه رنگ نقره‌ای سفید مشاهده می‌کنیم.

واحد نجومی: فاصله زمین تا خورشید، حدود ۱۵۰ میلیون کیلومتر است که یک **واحد نجومی** نامیده می‌شود.

سال نوری: فاصله‌ای که نور در مدت یک سال با سرعت ۳۰۰۰۰۰ کیلومتر بر ثانیه طی می‌کند، **سال نوری** نام دارد. هر سال نوری ۹,۴۶۰,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰ کیلومتر است. در تعیین فاصله ستارگان دورdest از واحد سال نوری استفاده می‌شود.

صورت‌های فلکی: مجموعه‌ای از ستارگان در آسمان شب به شکل‌های خاصی شبیه اشیا و حیوانات دیده می‌شوند که به آن صورت فلکی می‌گویند. صورت‌های فلکی در زمان مشخص و موقعیت خاص قابل رویت می‌باشد. صورت فلکی شکارچی، دب اکبر، دب اصغر، حوت (ماهی)، ثور (گاو) و...، نمونه‌هایی از صور تهای فلکی هستند. ۱۲ صورت فلکی مربوط به ۱۲ ماه سال، معروف ترین صورت‌های فلکی اند؛ یعنی در هر ماه سال، ما روبه روی یکی از این صورت‌های فلکی قرار می‌گیریم. به همین دلیل در قدیم، انسان‌ها از آنها به عنوان تقویم استفاده می‌کردند. امروزه در شهرهای بزرگ، به دلیل وجود نور فراوان لامپ‌های روشنایی در آسمان شهر، امکان رویت ستارگان در شب به خوبی وجود ندارد، که به این پدیده **آلودگی نوری** گفته می‌شود. افزون بر آن آلودگی هوا نیز در رصد آسمان مؤثر است. وجود ابرهادر آسمان نیز از موانع رصد آسمان می‌باشد.

جهت یابی جغرافیایی: در نیمکره شمالی زمین، اگر دست راست به سمت مشرق (محل طلوع خورشید) و دست چپ به سمت غرب (محل غروب) باشد روبروی ما جهت شمال جغرافیایی و پشت سر ما جنوب است. سمتی که **سايه** تشکیل می‌شود، جهت شمال و سمت

مقابل، جهت جنوب جغرافیایی می باشد. به **هنگام شب**، با استفاده از صورت فلکی دب اکبر (ستارگان ملاقه ای شکل) و صورت فلکی ذات الکرسی (به شکل M) می توان ستاره قطبی (شمال جغرافیایی) را پیدا نمود. هرگاه ازنوک صورت فلکی دب اکبر به اندازه ۵ برابر به سمت صورت فلکی ذات الکرسی امتداد دهیم، یک ستاره که از ستاره های اطراف خود پرنور تر است مشاهده می شود که به آن ستاره قطبی گفته می شود. وقتی روپروی ستاره قطبی قرار بگیریم در راستای شمال جغرافیایی قرار گرفته ایم.

تعیین جهت قبله: جهت قبله در ایران همواره به سمت جنوب غربی است. با داشتن جهت جنوب جغرافیایی و زاویه میل قبله نسبت به آن در محل سکونت خود، می توانید جهت قبله را تعیین کنید. در شهر کرج زاویه میل به قبله ۳۷ درجه جنوب غربی است. یعنی وقتی رو به جنوب قرار گرفتید سپس به اندازه ۳۷ درجه به سمت جنوب غربی متایل شوید. بیشترین انحراف قبله در ایران، به شهرهای جنوب به سمت جنوب شرق ایران مانند بندرعباس و زاهدان بوده و کمترین انحراف به شهرهای شمال غرب ایران مانند ارومیه مربوط است.

منظومه شمسی: شامل ستاره خورشید، هشت سیاره و قریب به دویست قمر طبیعی، چند خرد ه سیاره، میلیو نها سیارک و اجرام سنگی دیگر که همگی به دور خورشید در حال گردش هستند. در گذشته پلوتون سیاره نهم محسوب میشد اما از سال ۲۰۰۶ میلادی به علت جرم کم و عدم توانایی در جذب اجرام کوچک تر اطراف مدار خود، از رد سیاره های اصلی خارج و به رد خرد سیاره ها، وارد شد.

خورشید : ستاره خورشید کره عظیمی از گازهای بسیار داغ است و چند صد برابر مجموع سیاره های منظومه شمسی، جرم دارد. ترکیب اصلی خورشید در حال

حاضر از ۷۳ درصد **هیدروژن** و ۲۵ درصد **هليوم** و ۲ درصد عناصر دیگر تشکیل شده است. خورشید حدود ۴,۵ میلیارد سال عمر دارد دمای سطح خورشید حدود ۶۲۲۲ درجه سانتی گراد و دمای مرکز آن حدود ۱۵ میلیون درجه سانتی گراد است. دانشمندان معتقدند که پنج میلیارد سال دیگر عمر خورشید تمام می شود. خورشید منبع نور، گرما و بسیاری از انرژی های روی زمین بوده و فتوسترنز گیاهان و چرخه آب وابسته به خورشید است. است.

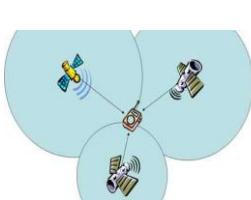
سیاره : جرمی که از خود نور ندارد، چشمک نمی زند، به دور یک ستاره در حال گردش بوده و نور ستاره را بازتاب می دهد. **دارای جرم کافی** برای ایجاد شکل کروی و جذب اجرام کوچک تراطraf مدار خود باشد. عطارد قمر ندارد. زمین یک قمر و مشتری بیش از یک قمر دارد.

سیاره های سنگی (درونی) شامل تیر (عطارد)، ناهید (زهره)، زمین (ارض) و بهرام (مریخ) را سیارات سنگی یا زمین مانند می نامند. سیارات درونی اندازه کوچکتری دارند (قطر بزرگترین سیاره درونی زمین ۱۲۷۵۶ کیلومتر است). از سنگ و فلز تشکیل شده اند. چگالی زیاد دارند. میانگین دمای سطح آنها بالاست (-۱۸ تا +۴۳۸). سرعت چرخش آنها به دور خود و خورشید زیاد است.

سیاره های گازی (بیرونی): مشتری (برجیس)، کیوان (زلحل)، اورانوس و نپتون را سیارات گازی یا مشتری مانند می نامند. این سیارات ها از گازهای جامد تشکیل شده اند. چگالی آنها کمتر است. اندازه های بزرگی دارند (قطر کوچکترین سیاره بیرونی، نپتون ۴۹۴۰۰ کیلومتر است). میانگین دمای سطح آنها بسیار سرد است (-۲۱۷ تا -۶۵). سرعت چرخش آنها به دور خود و خورشید کم است.

قمر : به جرمی آسمانی که تحت تأثیر نیروی گرانش، به دور یک سیاره در گردش است، قمر گفته می شود. قمر کره زمین، ماه نام دارد. ماه در فاصله ۳۸۰۰۰ کیلومتری از زمین با تندي متوسط یک کیلومتر در ثانیه در مدار بیضی به دور زمین می گردد.

ماهواره ها قمرهای مصنوعی بر اساس نوع مأموریت و کاربرد مانند ماهواره های مخابراتی، هواشناسی، موقعیت یاب و... در ارتفاع متفاوتی به دور زمین می گردندو در مورد موضوعاتی؛ همچون طوفان و سیل، حوادث و تغییرات آب دریاها، طغیان رودخانه ها، محل گسل ها، آلودگی آبهای، نقشه برداری و... به ما اطلاعات می دهند. کار **ماهواره های مخابراتی**، امکان برقراری ارتباطات تلفنی، ارسال برنامه های رادیو و تلویزیونی و امواج راداری است.

ماهواره های هواشناسی در پیش بینی وضعیت هوا، به هواشناسان کمک می کند. **ماهواره های موقعیت**

یاب جهانی (GPS Global Positioning System) از ۲۴ ماهواره تشکیل شده که به دور زمین در چرخش هستند. با روشن شدن دستگاه جی پی اس بر روی زمین، یک نقطه مشترک بین سه ماهواره به دست می آید. نقطه حاصل، موقعیت دقیق دستگاه بر روی سطح زمین است.

سیارک ها: حاصل خرد شدن یک سیاره یا جسمی جامد هستند و شکل های غیرکروی و نامنظم داشته و کوچکتر از سیاره ها هستند.

کمربند سیارکی: در منظومه شمسی، تعداد بسیار زیادی از سیارک ها در فاصله بین مریخ و مشتری، در مداری در حال گردش به دور خورشید هستند که به آن کمربند سیارکی گفته می شود.

شهاب سنگ ها: سنگ های فضایی که وارد جو زمین شده و به سطح زمین برخورد می کنند، شهاب سنگ (شخانه) نامیده می شوند. شهاب سنگها بیشتر آهنی هستند و به همین دلیل، تیره اند. بیشتر شهاب سنگ های سطح اقیانوس ها، ۷۵٪ سطح کل سیاره زمین است.

شهاب: نور حاصل از سوختن سیارک ها در جو زمین **شهاب** نام دارد. تیرهای درخشان نور گذرايی ایجاد می کند و به سرعت، می گذرند.

پرسش های فصل دهم

۱- با ذکر مثال توضیح دهید که منجمان ایرانی و اسلامی چگونه به توسعه علوم نجوم کمک نمودند؟

۲- واژه های علمی زیر را توضیح دهید.

الف- شهاب سنگ (شخانه):

ب- قمر:

پ- سال نوری:

ت- کهکشان:

ث- شهاب:

۳- در جای خالی کلمه مناسب قرار دهید.

الف- با اختراع تلسکوپ مطالعات علمی و منسجم از منظومه شمسی به فضاهای کهکشانی، گسترش داد.

ب- در گذشته، برای تعیین زاویه ارتفاع ستارگان، سیارات، ماه و خورشید در زمانهای مختلف سال از استفاده می کردند.

پ- دانشمندان نجوم از قرن هجدهم میلادی تاکنون را دوران، نام گذاری نموده اند.

ت- فاصله زمین تا خورشید، حدود ۱۵۰ میلیون کیلومتر است که یک نامیده می شود.

ث- قمر زمین ، در فاصله کیلومتری از زمین با تندا متوسط کیلومتر در ثانیه به دور زمین می گردد.

۴- منظور از آلدگی نوری چیست؟

۵- الف- منظور از صورت فلکی چیست؟

ب- کدام ویژگی صورت های فلکی باعث استفاده از آنها به عنوان تقویم می شده است؟

- ۶- رابطه‌ی میان (منظومه شمسی- کهکشان - کیهان) را به طور خلاصه بنویسید.
- ۷- جمله‌های درست و نادرست را مشخص کنید.
- الف- آلدگی نوری و آلدگی هوا از جمله موانعی بر سر راه رصد ستارگان در آسمان هستند. ()
- () ب- مطالعه‌ی منظومه‌های فرا خورشیدی با روش‌های مشاهده‌ای و تلسکوپ‌های نوری امکان پذیر است.
- () پ- بیشتر سیارک‌های منظومه شمسی در کمریند سیارکی، بین مشتری و زحل قرار گرفته است.
- () ت- سیارک‌ها حاصل خرد شدن یک سیاره هستند و شکل‌های غیرکروی و نامنظم دارند.
- () ث- به ماهواره‌ها، قمر‌های مصنوعی گفته می‌شود.
- ۸- فاصله ستاره فرضی الف تا زمین ۴ واحد نجومی و فاصله ستاره فرضی ب تا زمین ۲ سال نوری است.
- الف- نور کدام ستاره در شرایط جوی یکسان زودتر به زمین می‌رسد؟
- ب- فاصله ستاره الف تا زمین حدوداً چند کیلومتر است؟
- ۹- الف- انرژی خورشیدی چگونه خلق می‌شود؟ توضیح دهید.
- ب- خورشید برای ما چه ویژگی‌های منحصر به فردی دارد؟
- ۱۰- در روز چگونه می‌توان با استفاده از خورشید جهت یابی جغرافیایی کرد؟
- ۱۱- چگونه می‌توان جهت قبله را تعیین کرد؟
- ۱۲- سیاره‌های منظومه شمسی به ترتیب فاصله از خورشید به دو گروه تقسیم می‌شوند، نام و سه مورد از ویژگی‌های آنها را بنویسید.
- ۱۳- تعریف امروزی دانشمندان از (سیاره) چیست؟
- ۱۴- انواع ماهواره‌هایی که در فضای اطراف زمین وجود دارند را نام برد و کار آنها را توضیح دهید.
- ۱۵- چگونگی کار ماهواره‌های موقعیت یاب جهانی (جی پی اس GPS) را توضیح دهید.